

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 14

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προκληρῶντα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παισαῖ δραχμῆς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμῆς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμῆς 20.
Ἄγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

οὔρται, γλυκίσματα, σακχα-
ρικά, εὐωχίαι καὶ σπονδαί,
δῶρα, πολύχροα δελτία μὲ εὐ-
χὰς ἐμμέτρους καὶ πεζὰς δια-
νομέων, ὑδρονομέων, ὀδοκα-
θαριστῶν, καὶ παντοίων ἄλλων
ἀφαιμακτικῶν πλάσμάτων, τῶν
ὁποίων ἡ ὄψις αἰθριάζει τὴν
πρώτην ἡμέραν παντὸς νέου
ἔτους καὶ συννεφουῦται τὰς λοι-
πὰς τριακοσίχας ἐξήκοντα τέσσα-
ρας, ἄσματα εὐθυμίας, ἐλπίδες,

συγκινήσεις, καλειδοσκοπίον χρωμάτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ
χαρτοπαίγνιου, κροταλισμὸς χρυσοῦ, αὐτὰ εἶνε τὰ εὐάρε-
στα, τὰ τερπνότερα ἐφόδια μὲ τὰ ὁποῖα παρουσιάζεται ἕκα-
στον νέον ἔτος κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἡμέραν.

Ὁ χρόνος, ὁ αἰώνιος καὶ στρυφνὸς καὶ πολὺς πρεσβύτης,
παρουσιάζεται τὴν ἡμέραν ταύτην ὑπὸ τὴν χαρίσσαν ὄψιν
ροδαλοῦ καὶ μειδιῶντος νηπίου καὶ ἀντὶ δρεπάνης κρατεῖ καὶ
σκορπίζει κάλαθον δῶρων καὶ ἀντὶ γόων καὶ θρήνων φέρει εὐ-
χὰς καὶ φθόγγους χαρᾶς καὶ εὐθυμίας.

Περιχρίει μὲ μέλι καὶ σάκχαρ τὰ χεῖλη τῆς κύλικος ἣν ἡ
Εἰμαρμένη ὤρισε νὰ ροφήσωμεν διὰ νὰ μᾶς πλανήσῃ ὅπως
πλανῶσι τὰ νήπια αἱ τροφοί. Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
γενικὴ καὶ ἀφθονος κατάλυσις καὶ κατάχρησις τόσων μελιπή-
κτων καὶ σακχαρωτῶν αὐτὴν τὴν ἀπόκρυφον ἐξήγησιν θὰ ἔχη,
τὴν ἔμφυτον προαίσθησιν τῆς γεύσεως μελλουσῶν ἀναποφεύ-
κτων πικριῶν.

Ἐπειτα τὸ ἔτος εὐθὺς ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας ἡλικιοῦ-
ται καὶ γηράσκει ταχέως καὶ παρακμάζει καὶ μετὰ πάροδον
μηνῶν δώδεκα τὸ ξανθὸν νήπιον πρεσβύτης ἤδη κεκυφὼς
ἀποπέμπεται μετὰ χλεύης καὶ μετ' ἄρων. Διότι ἡ κύλιξ τότε
ἔχει κενωθῆ καὶ μετὰ τὴν παροδικὴν γλυκύτητα οἱ θνητοὶ
ἐγευθήσαν ὅλης τῆς ὑποκρυπτομένης εἰς τὸ βάθος πικρίας·
διότι τὰ ἀθύρματα συνετρίβησαν καὶ τὰ δῶρα ἐλησμονήθη-
σαν, καὶ τῶν εὐεργετημάτων ἡ μνήμη ἐξηλείφθη καὶ μόνον

τὰ κακὰ, μόνας τὰς συμφορὰς ἐνθυμεῖται ἢ ἀεῖποτε ἀχάρι-
στος καὶ μεμψιμοῖρος ἀνθρωπότης.

Τίς οἶδε ποίας ἐκπλήξεις, ὅποια ἀπρόοπτα συμβάντα μᾶς
ἐπιφυλάσσει τὸ νέον ἔτος ὅπερ χαιρετίζομεν σήμερον γηθοσύ-
νας μὲ τὴν συνήθη χαρμόσυνον τύρβην; Τίς οἶδε ποίαι ἀπό-
ψεις εὐρεῖαι κρύπτονται ὅπισθεν τῆς πρώτης στερεοτύπου σε-
λίδος; Τίς οἶδεν ἂν εἰς τὴν μυστηριώδη καὶ ἀφανῆ αὐτοῦ
πλάστιγγα πλεονάζωσι τὰ ἀγαθὰ ἢ τὰ δυσάρεστα;

Ἄλλ' ἄς μὴ προκαταλάβωμεν τὰ γεγονότα. Ἄς ἀφήσω-
μεν νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν ὅπως θεοθεν ὠρίσθη. Ἄς μὴ
ταράξωμεν μὲ τὴν ἀμφιβολίαν τοῦ μέλλοντος τὴν ἄδολον εὐ-
φροσύνην τοῦ παρόντος, ἀφοῦ μάλιστα ὑπάρχει ἡ φρόνιμος
πρόληψις ὅτι ἡ σημερινὴ ἄτοπος μελαγχολία καὶ ἀθυμία διαρ-
κεῖ ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἄς προσφέρωμεν καὶ ἄς δεχθῶμεν τὰ δῶρα μὲ καρδίαν
ἀνοικτὴν. Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς προσφέρομεν ἀντὶ δῶρου εἰς τοὺς
προσφιλεῖς ἡμῶν συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τὸ παρὸν χρω-
μολιθογραφημένον φύλλον ἀπεκδεχόμενοι ἐξ αὐτῶν τὴν ἀμείω-
τον ἀγάπην καὶ τὴν ὑποστήριξιν ἣν ἀρχῆθεν εὐηρεστήθησαν νὰ
χρηγήσωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔργον, εὐχόμεθα δὲ νὰ διέλθωσι
τὸ ἔτος μὲ ὑγίαν, μὲ πολλὰς βουλευτικὰς συνεδριάσεις, μὲ
ὀλιγωτέρας πολιτικὰς ἐφημερίδας, μὲ παντελῆ ἔλλειψιν κω-
νώπων καὶ συλλαλητηρίων, μὲ τὸν Ἐθνικὸν Δραματικὸν σύλ-
λογον ἀδρανοῦντα, μὲ τὸν κ. Σιγάλαν λαλίστερον, μὲ πολλὰς
τέλος ἀφορμὰς διὰ τὴν εὐφυῆ τοῦ γελοιογράφου μας γραφίδα.

Ἄλλὰ μεταξὺ τῶν ἀπέιρων εὐχῶν ἄς σήμερον ὅλοι θ' ἀν-
ταλλάξωμεν, μία πρὸ πάντων ἔστω ἐγκάρδιος: Τὸ νέον ἔτος
1886 ὅπερ παραλαμβάνει τὴν σοβαρὰν κληρονομίαν τοῦ
1885 νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς διακαιῖς τοῦ ἑλληνισμοῦ πό-
θους οὓς ἀνεζωπύρησαν τὰ τελευταῖα σοβαρὰ τῆς Ἀνατολῆς
γεγονότα καὶ ν' ἀμείψῃ τὸ ἔθνος ἐπαρκῶς διὰ τὰς θυσίας
εἰς ἃς μετὰ τῶν τῶν ἐνθουσιώδους φιλοπατρίας ὑπεβλήθη.
Μὲ τὴν ἐγκάρδιον ταύτην εὐχὴν, μὲ τὴν ἀκράδαντον ταύτην
ἐλπίδα ἄς χαιρετίσωμεν σήμερον τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους.

ΤΟ ΑΣΤΥ

1886

ΕΥΡΕΥΙΑΔΗΣ
ΡΕΚ

ΠΟΙ ΑΣΤΥ
Κύχεται υγείαι και εύτυχίαν
τοῖς συνδρομηταῖς και ἀναγνώταις αὐτοῦ.

Εὐχάριστος

ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗΣ

"Αη-Βασίλης έρχεται, αδελφισσα μου, πηλάλα
 με δλους προγόνους μας στο σβέρκο του καθάλα,
 με μιαν διακοίνωσιν εκ μέρους του Σουλτάνου,
 κι' άρματωμέτος κ' ύψηλός ως κέδρος του Λιβάνου.

✠

"Αη-Βασίλη Τσελεπή, γιά πές μου 'στο θεό σου.
 πώς μ'ας θωρείς άκίνητος; . . . που τρέχ' ο λογισμός σου;
 που είνε το ραβδάκι σου, ή κότσις σου κι' ή πήτταις;
 που είνε τα τραγούδια σου κι' ή τόσαις άλφαις-βήταις;

✠

— Δεν έχω στόμα να σου πω και γλώσσα να μιλήσω,
 κι' ούτε θα κάτω γελαστός γιά να σ'α τραγουδήσω.
 'Από πολέμους έρχομαι, σε πόλεμο πηγαίνω,
 και το ραβδί μου έγειρε σπαθί ξεγυμνωμένο.

✠

— 'Αφήστε της τσαμπούναις σας, αφήστε της ροκάνας,
 κι' ακούστε της 'Αγίας Σοφίας της ξακουσταίς καμπάνας.
 'Εφέτος αίματα διψώ και σπαραγμούς και φόνους . .
 αυτός ο χρόνος πούρχειται αξίζει χιλίους χρόνους.—

✠

Είπεν αυτά και άστραψαν τριγύρω του μαχαίρα,
 κι' ενώ εγώ έπρόσμενα με σταυρωμένα χέρια
 γιά να μου κάμη μποναμά κανένα ζαχαράτο,
 μου δίνει μια εις το Σταυρό και με ξαπλώνει κάτω.

✠

Σ'ό σ'ωσε, ω θεάνθρωπε, κι' έμε και την 'Ελλάδα
 από του 'Αη-Βασιληού την τόση άγριάδα.

✠

Σουρ

I⁷ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΑ ΔΩΡΑ

ΣΚΗΝΑΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ο κύριος Δ. . . είνε ύψηλός όσον ε'ξ όβελίσκοι και τέσσα-
 ρες Παρασκευαΐδαί. Έκκιν' επίτηδες μαζί με το τραμβαΐ
 από την πλατείαν της Όμονοίας και όταν έκείνο μόλις δια-
 θάινει άγωνιών παρά την Πιστωτικήν, αυτού το άριστερόν
 σκέλος έχει περάσει ήδη την διασταύρωσιν του ξενοδοχείου
 της Αιγύπτου και το δεξιόν φθάνει εις την γωνίαν του Βου-
 λευτηρίου. 'Ακούων πολλά περί της μεγαλειότητος του Βαρπα
 εζήτησέ ποτε να τον γνωρίσῃ, ιδών δε αυτόν εκκαμε τοιοϋτον
 μορφασμόν, όποιον επί παραδείγματι θα ήδύνατο να κάμη
 μόνον ο Βίσμαρκ ακούων τον κ. Χατζόπουλον όμιλουντα περί
 της λύσεως του ανατολικού ζητήματος. Διά την τερατώδη
 δε ταύτην έξω του φυσικού ανάπτυξιν του εν μόνον τον πα-
 ρηγορεί: ότι ως έμαθεν εκ της ιστορίας ο μόνος λόγος δι' άν
 άπεθανατίσθη εις βασιλεύς της Περσίας υπήρξεν ή ανάλογος
 μακρότης των σκελών του.

'Αλλά μ' όλον του το ύψος είνε αγαπητότατος άνθρωπος
 και έχει άπειρίων φίλων. Έκάστην δε I⁷ν Ιανουαρίου το δω-
 μάτιόν του πληραΐται δώρων παντός είδους. Έξ όσων όμως
 έλαβεν έφέτος, εν ιδίως τον εύχαριστεί όλως ιδιαίτέρως:

Είνε μικρόν ραβδίδιον εξ έβένου, κομψότατον, μόλις φθά-
 νον μέχρι του γόνατός του και το όποιον άν άπεφάσιζε να
 φέρη καθ' όδον θα ήναγκάζετο να περιπατῆ τουλάχιστον όπως
 ο κ. Κλάδος.

+++

Ο σύζυγος είνε άρχαιότερος του Λυκαβητού.

Περί της ηλικίας της κυρίας ουδέν άλλο είνε γνωστόν ειμή
 ότι μόνη ίσως αυτή θα ήδύνατο να όρίσῃ ακριβώς κατά
 ποίαν περίπου έποχῆν έτέθησαν τα θεμέλια του νέου θεάτρου
 'Αθηνών.

'Αλλ' ή τρυφερότης αυτών προς άλλήλους δεν έγήρασε. 'Η
 σελήνη του μελιτος καθίσταται πλησιφαής δι' αυτούς επί μάλ-
 λον εφ' όσον προχωρεί ή νύξ του χρόνου. Και περιμένουν και
 οι δύο μετ' ιδιαιτέρας συγκινήσεως την πρώτην του έτους δια
 να κάμουν τα προς άλλήλους δώρα των. . .

Επί τέλους ή ποθητή ήμέρα φθάνει.

Ο κύριος εισέρχεται εις το γραφείον του και εκβάλλει
 κραυγήν εκπλήξεως. 'Επί του γραφείου του στίλβουσα, και-
 νουργής, μυρόεσσα άπόκειται. . . μια φανάκη.

Ταυτοχρόνως εκ του γειτονικού δωματίου άντηχῆι κραυγή
 χαράς. "Άλλη surprise.

Η κυρία εύρεν επί του κομμωτηρίου της έπιμελώς δι-
 πλωμένον και έσφραγισμένον εν δέμα, Το έκτυλίσσει και εύ-
 ρίσκει μιαν όλόκληρον. . . τεχνητήν όδοντοστοιχίαν.

+++

Χρήσιμα δώρα.

Δύο Όμηροι. . . την τυφλότητα συναντώνται εν τῆ όδῳ
 'Ερμού.

Ο πρώτος αυτών αρχίζει ψηλαφών τους τοίχους, ανα-
 καλύπτει την θύραν του Λαβαρθέρα, εισέρχεται, δίδει δέκα
 φράγκα και προσφέρει εις τον συνάδελφόν του . . . εν ζευγος
 διόπτρων.

+++

Ο γέρον Κ. . . είνε τόσον φειδωλός των χρημάτων του,
 όσα μερικοί δημοσιογράφοι των γραμματικων γνώσεών των.
 Οι μικροί άνεισίοι του από της γεννήσεώς των δεν ένθυμου-
 νται να ειδον δωρόν του της πρωτοχρονιάς, με ό,τι και άν
 έμνηχανεύθησαν.

Εφέτος όμως είνε άποφασμένοι να τον έξαναγκάσουν όπως
 όπως να τοίς κάμη κάτι τι. Διά τουτο άποφασίζουν να του
 κάμουν πρώτον αυτοί. Και πρωτ-πρωί φορτώνονται μιαν με-
 γάλην άνθοδέσμην και μιαν γιγαντώδη τουρταν, ως επίτηδες
 παρήγγειλαν, και πηγαίνουν εις το σπῆτι του.

Ο γέρον τους βλέπει έρχομένους από του παραθύρου του,
 και μένει επί στιγμῆν άμφιρρεπής. 'Αλλά μετά μικράν σκέ-
 ψιν κλείει και το παράθυρον και την θύραν του ψιθυρίζων:

— Φοβοϋ τους Δαναούς και δώρα φέροντας!

+++

Οι υπάλληλοι του Φωταερίου παρουσιάζονται εις την οι-
 κοδέσπειαν με τους στίχους των ζητούντες τον μποναμά των.

— Μα έμεις γιατί να σας δώσουμε; 'Εμεις δεν έχουμε
 γι'αζ εις το σπῆτι.

Και οι γκαζοχωρίται μετά σπανίας έτοιμότητος:

— Έχετε, αλλά είνε χαλασμένοι οι σωλήνες και γι'αυτά
 δεν έρχεται!!

Κόθαρνο!

ΜΠΙΟΝΑΜΑΔΕΣ

Την πρωτοχρονιά καθένας στα παιδάκια κάτι φέρνει,
 μ'α σφουρίκτρα, ένα σβοϋρο, μ'α μικρή χαλκομαρία.
 Κι' ή Ευρώπη στην 'Ελλάδα, όπου γιά παιδι την παίρνει,
 τίποτε δεν της χαρίζει, ούτε την Μακεδονία!

Κογ